

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIE TUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENTI SIBI DOMUM

ETTURTUR NODUM ALTARIA.

QUI FRUMENTUM

ELECTORUM CONSERVASTI

XIII. ÉVF. 1912. 6. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

ECCE AGNUS DEI

CUJUS NON SUM DIGNUS.

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	5 " — "
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	6 " — "

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K — f.
Bőr-kötés, vörösv., tokkal ...	5 " 50 "
Bőr-kötés, aranyv., tokkal ...	6 " 50 "
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával ...	8 " 50 "

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	6 " — "
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	7 " — "
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 " — "
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 " — "

REMÉNYSÉGÜNK

1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamal
még kaphatók ————— egyenként

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőr-kötés, vörösvágás tokkal ...	6 " 50 "
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal ...	7 " 50 "

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K 20 fill.
Bőr-kötés, bindre f., vörösvágás tokkal	7 " 50 "
Bőr-kötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 " 50 "
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával.....	11 " — "

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmékedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál
Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétell

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

1 K 40 fill.-jével.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban
legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék
bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.

ÖRÖKIMÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Bognár Gergely*: Jézus legszentebb Szive hónapja. — *y-r.* A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus. — *Dr. Rott Nándor*: Zászlószentelésre. — *s. e.*: Egy eucharisztikus lélek emlékezete. — A Budapesti Középponti Oltáregyesület kiállítása. — *Timár Kálmán*: Úrnapi körmenet Kalocsán kétszáz év előtt. — *Reviczky Aladár C. M.*: Boszniai hírek. — Gyakori szentáldozás. *Rovatvezető: Reviczky Aladár* főmunkatárs. Szalézi szent Ferenc gondolatszilánkjai a szentáldozásról. — *Tiefenthaler József*: A gyakori szentáldozás az «Örökimádás» templomban. — Gyermekvilág. *Rovatvezető: Dr. Syllaba Emil*. Szent őrzőangyalok beszélgetése. — «Angyali íjű». — «Eucharisztikus Gyermekszövetség» testvérei. — *Igazgató: Krónika.* — *R. O.*: Természet világából. A sas — Világi apostolkodás. — Egyesületi élet — Irodalom. — Telefon-pósta. — Kimutatások.

Jézus legszentebb Szive hónapja.

HELVETIA ezelőtt június első napjaiban egy beteget látogattam meg, akit hosszú, kínos nyavalya szögezett az ágyhoz. A szegény beteg mindig látható örömmel fogadta látogatásomat és leghálásabban keresztény türelemre intő szavaimat. Most, mikor betekintettem hozzá, bár állapotán javulás nem mutatkozott, különös jó hangulatban találtam őt, s mikor ennek oka felől tudakozódtam, a beteg így szólt: «főtisztelendő úr, higgye el, nemsokára meggyógyulok; most Jézus legszentebb Szive hónapjában vagyunk s ez a hónap nekem gyógyulást hoz».

«Legyen neked a te hited szerint» — volt a válaszom erre az isteni Szív iránt legnagyobb bizalmat kifejező kijelentésre. A beteg csakugyan meggyógyult. Vajjon a meleg júniusi napok vagy a gondos ápolás, vagy az isteni Szívbe helyezett erős bizalom, vagy együttesen mind a három hozott-e neki gyógyulást, azt én nem kutattam, de az a határozott bizalom, mellyel az én betegem gyógyulását az isteni Szívtől várta és remélte, mélyen belevésődött az én emlékezetembe. Már évek multak el az eset óta, de valahányszor az isteni Szív hónapja közeledik, eszembe jut az én betegem az ő erős bizalmával Jézus legszentebb Szive iránt.

Mikor a június hónap a rózsák százféle szinompájával és ezek fenséges illatával ránk virrad, úgy érzem, mintha a lélekben is fokozottabb remény és bizalom kelne szárnyra. A fülemülék édes dalától zengzetes Mária hónap hangulatot és mély vallásos érzést váltott ki bennünk s

mindezt fokozza az isteni Szív hónapja, melynek ragyogó, meleget árasztó napsugarai oda utalnak bennünket a mi lelkünk örökké ragyogó, a szeretet melegétől izzó napjához, a legszentebb isteni Szívhez. A lélek, mint a napraforgó a derült égről letekintő napra, úgy tekint az örök szeretet kiapadhatatlan forrására, az isteni Szívre, melyből az élet áradoz a hívő lélekre, balzsam, gyógyerő a beteg szívekre.

Látjuk, hogy a modern gyógyászat a test betegségeinek legyőzésére és alapos kúrálására a napfürdőket alkalmazza. A beteget kifektetik a napra és ennek meleg sugaraival süttetik testét, melyből a fizikai élet forrása a nap kihúzza a betegség csiráit és megöli azokat; a nap hatékony melege fokozottabb mozgásba, lüktetésbe hozza a kóroanyagtól megtisztult vért, ruganyosabbá teszi az egész testet, tevékenyebbé az egyes szerveket, szóval egészségessé a beteg testet.

Ha ez áll a fizikai életben, miért nem volna lehetséges a lelki életben is? Ha a test betegségeit meggyógyítja a nap meleg sugara, miért ne hatna gyógyítólag lelkünk sebeire az isteni Szívből kisugárzó végtelen szeretet, mely melegével körülövezi az egész emberiséget. Ott izzik, ott ragyog az Oltáriszentségben a mi lelkünk napja; onnan árasztja szeretetének gyógyító hatását a mi lelkünkre. Csak föl kell keresnünk minél gyakrabban, hozzá kell járulnunk minél többször és nála kell időznünk minél tovább. Igen, minél többször és minél huzamosabb ideig kell a mi aléltóságban szenvedő lelkünket az isteni Szív szeretetének lángjával fölmelegítenünk, mert csak akkor lesz az egészségessé, életerőssé. Hisz a test betegségei is csak akkor gyógyulnak, ha azt a nap sugaraik többször és huzamosabb ideig kitésszük.

Mennyire szeretünk a divat szerint igazodni! Szeretünk divatosan öltözködni, étkezni, társalogni, játszani, lakásainkat a divat szerint rendezzük be, sokan még a betegségben és gyógyulásban a divatot keresik, miért ne lehetne végre az isteni Szív szeretetével való gyógyítást is divatossá tenni? Hisz ez utóvégre nem is volna valami új divat vagy új gyógy mód, mint a szérumok alkalmazása, hanem századokon át a szentek iskolájában kipróbált és csalhatatlanul üdvösnek bizonyult szernek általánosítása. Mennyi akaraterő, mennyi buzgóság, tevékenység, áldozatosság, mennyi kitartás, előretörtetés nyilvánult meg a szentek életében. Az ő életük nem ismert tespedést, sem visszafejlődést, hanem csupa törekvést és munkát. Mi éltette őket? Mi okozta, hogy az ő lelkük nem ernyedett el? Pedig a világ lelket ölő kísértései, a siralomvölgyének legkeserűbb fájdalmai és szenvedései nagyobb mértékben zúdultak rájuk, mint a mai kor gyermekeire! A szentek erősek voltak a szenvedésben, kitartók a munkában, állhatatosak a jóban, mert lelküket az Oltáriszentségben elrejtett isteni Szív melegével ápolták és erősítették. Naponkint oda járultak

Jézus leghentebb Szive.

az Úr asztalához és magukhoz vették az Oltáriszentséget. Szívük egyesült az isteni Szívvél, melynek melege fölgyullasztotta az ő szívüket. Az isteni Szív áldozatos vére naponkint lemosta lelkükről a bocsánatos vétkeket salakját és ők megtisztulva, felüdítve a szentség kegyelmeitől megerősítve álltak munkába.

Jézus legszentebb Szívét június hóban ünnepeljük, épen abban a hónapban, melyben a nap sugarai által fölmelegített folyók és tavak vizei a fürdésre alkalmasak. E hóban megnyílnak az uszodák, a tengeri fürdőtelepek és a mi egészségünket gondosan ápoló orvosok nagy *melegen* ajánlgatják nekünk a *hideg* fürdőket is. Szerintük ugyanis a gyakori fürdés és mosakodás eszközli a testi tisztaságot, mely ellenszere az összes ragályos nyavalyáknak. Azt is szokták mondani, hogy a szappanfogyasztás a civilizációnak hőmérője. Minél több szappant fogyaszt valaki, vagyis minél jobban szereti a tisztaságot, annál civilizáltabb az illető, annál magasabb fokán áll a kulturának.

Nincs okunk kétségbe vonni az itt említett véleményeket, mert a józan ész belátása mellett a tapasztalati tények is igazolják azoknak helyességét. És ha hasonló értelmű megfigyelést teszünk a lelki életben, itt is tapasztalni fogjuk, hogy a lelki nyavalyák ellen legbiztosabb szer, sőt többet mondok, egyedül biztos szer a léleknek gyakori tisztogatása. Ha a testi tisztaság a kulturának hőmérője, mennyivel inkább lesz annak kifejezője a lelki tisztaság. Hisz az igazi kultúra a lélek finomságában, nemes és jó tulajdonságaiban nyilvánul. Csak annyiban művelt az ember, amennyiben jó. A lelki jóság pedig lelki tisztaság nélkül elképzelhetetlen. Így lesznek az isteni Szív tisztelői igazi kulturemberekké, a szó legszorosabb értelmében vett műveltekké. Bennük megvan az igazi elegancia, mely nem engedi, hogy a bűn fertőjében, az erkölcstelenség posványában fetrengők társaságába süllyedjenek, hanem keresik a legelőkelőbb, legfinomabb társaságot, azt a társaságot, mely után csak az anyagi tiszta lelkek epednek. És ezt megtalálják az isteni Szív közelében az Oltáriszentségben. Ők igazán szalonképes lelkek, akik lelkítisztaságuknál fogva naponkint oda léphetnek az oltárhoz és egyesülhetnek az Úr Jézussal, a királyok királyával; tőle áldást, kegyelmet, segílyt kérhetnek minden ügyes-bajos dolgaikban. A szeretet szentségének kelyhéből naponkint csepeg az ő lelkükre a kegyelem harmata, mellyel az emberi gyarlóságnak, a bocsánatos vétkeknek salakja letöröltetik lelkükről. Itt tisztulnak, itt finomulnak a lelkek. Itt lesznek igazán kulturlelkekké.

Ime néhány gondolat, mely az isteni Szív tiszteletének fontosságát igazolja. Emberek vagyunk, a földön élünk, de az égbe törekszünk. E földön küzdelem a mi sorsunk; hogy győzzünk, erőre, egészségre van szükségünk, ezt megnyerjük, ha lelkünket minél többször hatja át az isteni

Szív végtelen szeretetének melege. Az égbe pedig csak a tiszta lelkek jutnak. A lelki tisztaságot szintén csak az isteni Szív közelében és szolgálatában szerezhetjük meg.

Uralkodják tehát fölöttünk a legfölségesebb isteni Szív, s mi naponkint fokozódó áhitattal zengjük e hónapban: «Te mondad, hogy hozzád siessenek, — kikért földre jöttél, az emberek, — hogy a vétek által ejtett sebek — sebedből gyógyulást nyerhessenek. Jézus szive, kérünk végy be minket szerelmednek kegyelmébe!»

Bognár Gergely.

A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus.

A WIENI eucharisztikus kongresszus programját már megállapították. A kongresszus alapeszméje: Krisztus Urunk végrendelete: az Oltárszentség, melyet szeptember 11-én a szent István dómban az első díszgyűlés keretében fejt ki egy főpap. Utána következő szónoklat tárgya: az örökség elfogadása, az összes hívőkre való kiterjesztése és megvédése. A következő napokon, szeptember 12—15-éig lesz három díszgyűlés és számtalan szakosztályi gyűlés úgy a papok, mint a világiak részére; tárgyak szerint: istentisztelet, diákpasztoráció, egyházművészet, eucharisztikus kultúra, eucharisztikus nevelés, az Eucharisztia története, a nők apostolkodása, nagyvárosi pasztoráció, eucharisztikus egyesületek, testvérületek, a pasztoráció segéd-eszközei, a hitegységre való törekvés, az Eucharisztia az életben, az Eucharisztia hatásai a lelkekben, a szép országa és az Eucharisztia, az Eucharisztia és az egyház jövője. Széles perspektivákat tár föl e program.

A német gyűlésekén kívül lesznek angol, francia, olasz, spanyol, magyar, lengyel, szlovén, cseh, horvát stb. szakosztályok. A magyar szakosztályok programját is meghatározta a püspöki kartól kiküldött bizottság. A tárgyak: Az Eucharisztia múltja, jövője, az Eucharisztia és az intelligencia, eucharisztikus irodalom, az Eucharisztia-Társulat, a papok föladatai, gyakori szentáldozás, az eucharisztikus egyesületek szövetségek. Előadók: Dr. Prohászka püspök, Kántor Károly prelátus, P. Komarik, dr. Hanauer, dr. Makay, dr. Mihályfi, P. Bangha, dr. Révay.

Három napon át este a szent Ágoston-templomban magyar, a kapucinusok templomában tót istentiszteletek lesznek.

A kongresszusra való jelentkezéseket elfogadja a Katholikus Egyesületek Országos Szövetsége, mely részletes programot ad ki s minden templomban kifüggesztetik. Ugyancsak közös főpásztori levél fogja kifejteni a kongresszus jelentőségét s az azon való tömeges részvételt.

Eddig Angliából 800-an, Belgiumból 500-an, Páris városából 300-an jelentették jövetelüket.

A kongresszus lefolyása alatt az összes osztrák tartományokban föl-szóltják az ifjúságot, hogy a szentáldozáshoz járuljanak. Bécs összes templomaiban a fiatalságnak ezen közös áldozása szeptember 13-án lesz. A fiatal-ság tömeges áldozásának kettős a jelentősége: az eucharisztikus Úr Jézusnak győzelme a lelkekben és kegyelmek lecséde a kongresszus határozatainak megvalósítására. Nemkülönbön közös áldozásuk lesz a hivek-nek is ugyancsak a főnti célból.

A kongresszus egyik fénypontja lesz a gyermekek közös áldozása. Ez a Schwarzenberg-palota tágas kerthelyiségében fog lefolyni. A szabad-ban lesznek sátrak — körülbelül tíz — fölállítva oltárokkal, melyeknél egy-egy püspök fog misézni s a 20.000 gyermeket több püspök s áldozó-pap fogja megáldoztatni. A közös áldozás után a gyermekek a pápai követ előtt díszfölvonulást tartanak s miután a bíboros áldását vették, közös reggeli lesz a tágas kertben.

A kongresszus iránt nagy az érdeklődés az egész világon. Legújabban a következő helyekről jelentkeztek: Augsburgból és környékéről 400-an (külön vonattal), Nürnbergből és Breslauból szintén két külön vonattal jönnek, a kis Luxemburgból is néhány százan jelentkeztek, nemkülönbön a messze Amerikából. Remélhetőleg mi magyarok sem maradunk a többi németek mögött s néhány ezren résztveszünk.

A főbb méltóságok közül részvétüket jelentették: Amette párisi, Ferrari milánói, Fischer kölni, Kopp breszlai, Skrebensky báró prágai, Bauer olmützi, Katschthaler salzburgi, Baur londoni bíborosok. A magyar püspöki kar majdnem teljes számban lesz képviselve.

J. P.

Zászlószentelésre.

(Beszéd. Mondotta dr. Rott Nándor prelátus-kanonok, a Mária-Reparatrix kongregáció zászlószentelésén, május 19-én.)

KEDVES KONGREGANISTÁK! Ma zászlót szentelünk, melynek lobogását nők, leányok, hajadonok, gyermekek követik, melynek suhogását, kell, hogy mindnyájuk értsék. A zászló, melyet kegyetek számára szentelünk, mely alá készek mindannyian sorakozni, jelenti először a *harcot*, küzdelmet. Hiszen a zászló lengése, suhogása harcra tüzezi a katonát, a zászló megőrzéséért, védelméért a legbátrabbak is kiontják utolsó csepp vérüket, Így a kegyetek zászlója is harcra buzdít, külső és belső ellenség ellen. A katona nemcsak akkor sorakozik zászlója alá, midőn parádéra megy, hanem követi azt a harcban, a csatában is. Önöknek is kedves kongre-

ganisták, nemcsak az ünnepi zászlószentelésnél, nemcsak az ünnepi föl-
vonulásoknál, hanem minden lelki harcnál, minden hitbeli támadásnál kell
a zászló köré tömörülni, kell a zászlóért harcolni.

A kongregációi zászló, kedves kongreganisták, fehér és kék színben
pompázik és jelenti a *tisztaság* és *szelidség* erényeit. Az ártatlanság és
tisztaság, a szív alázatossága és szelidsége, lelketek és szívetek bája,
melyet az erények virága kölcsönöz, legyen legszebb ékességtek. Ezt
jelentse számotokra a zászló kettős színe s ezen erények, főképp az ártat-
lanság és szelidség erényei fognak másokat is a zászló alá vezetni.

A zászló végül *hűségre* int. Amint a jó katona soha el nem hagyja
a zászlót, hanem inkább meghal, úgy kell nektek is kedves kongrega-
nisták hűnek maradni mindahhoz, amit az képvisel: a kongregáció sza-
bályaihoz, elveihez. Ki kell tartani a kongregáció mellett, annak törvényei
mellett még akkor is, amikor a szív rendetlen vágyai, a világ csábítása
mást mondanak, ki kell tartani az egész életen át, mindhalálig.

De, kedves kongreganisták, ez a zászló egyúttal *Mária-Reparatrix*
zászló. Magyarul így szeretem mondani: jóvátévő Szűzanya zászló! Amit
az ember bűne elrontott, azt jóvát teszi a Szűzanya, közbejár értünk, javít,
reparál, ahol gyarlóságunk, gyengeségünk bajt csinált. Mint az írásbeli
szamaritánus bort és olajat, erőt és vigaszt önt sebeinkbe. Jelentse tehát
számunkra a zászló, hogy jóvátegyünk a magunk és az egész világ sérel-
meit, hibáit, melyeket saját szívünkön s Jézus isteni Szívén ejtettünk.

Legyünk mindannyian ennek a reparáló Anyának repaláló gyer-
mekei s lányai.

Tehát harcolni, erényekben tündökölni, kitartóaknak maradni, sérel-
meket és bántalmakat, bűnöket akarunk reparálni e zászló vezetése alatt.

Egy eucharisztikus lélek emlékezete.

(Őzv. gróf Szápáry Béláné halála.)

QEGILLETŐDVE állt koporsója mellett Pozsony város kicsinye és
nagyja. Aki csak némiképp nemesen érzett, nem állhatott ellen a
benső szózatnak, mely unszolta, hogy megjelenjen ravatalánál és mivel
élőszóval már nem lehetett, legalább gondolatban beszéljen még egyszer
nagy lelkével. Ott voltak a város szegényei, árvái és özvegyei, mint egy-
kor Tabita ravatalánál. Ott voltak a katolikus ügyek harcosai, hogy még
egyszer erőt gyűjtsenek azon gyenge nő látásából, aki élete 77. évében
is, szívgörcsöktől és fuldoklási rohamoktól gyötörve egyháza érdekeinek
dolgában megőrizte a legélénkebb szellemi frisseséget. Még a másvallásúak
sem tudták tőle tiszteletüket megtagadni.

Folyóiratunk nem lehet a személyi kultusz eszköze. Ámde ha Szápáry Béláné emlékének megállapodunk, nem is üzünk személyi kultuszt. Folyóiratunk saját énjére ismer benne. «Örökimádás» a címe és az áldott lelkületű főúri hölgynek legtöbb műve és foglalkozása, az Eucharisztia imádjására irányult, az ő élete is örökimádás volt.

Előttünk fekszik utolsó jegyzőkönyve. «Szegény templomok felszerelése» a címe. Ez a könyv csak hat év eucharisztikus munkásságát tartalmazza, a többihez nem tudunk hozzájutni. Ó mi szépen beszélnek e rövid följegyzések! Ezek szerint a nemes grófné 1906-tól 1912. elejéig szegény templomokat a következő tárgyakkal ajándékozott meg: 59 miseruhával, ami átlag magában véve több, mint 1000 korona évenként; 19 vecseryepalást; 4 dalmatika; 7 diszes stóla; 14 vélum; 1 papí főveg; 1 antipendium; 4 cibóriumköpenyke; 38 palla; 110 humerále; 43 alba; 35 papí karing; 20 cingulum; 9 burza a betegek ellátásához; 158 korporále; 217 purifikatórium; 256 lavábókendő; 47 ministránsruha ugyanannyi karinggel; 14 oltárterítő; 24 tórlóruha; 1 szőnyeg; 22 zsebkendő ministránsok számára; 1 sekrestyésruha. Egyéb templomi szerek: 1 szent-ségház; 5 monstancia; 9 misekehely; 3 áldoztató kehely; 1 mennyezet; 12 gyertyatartó; 4 thuribulum tömjéntartóval; 4 misekönyv; 4 oltár-vánkos; 1 könyvállvány; 1 otyatartó; 4 pacifikále; 1 esillár; 2 szentelt-vízartó; 1 szentolajartó; 2 tálca misekannák számára; 1 lámpás; 2 zászló. Összesen: 1208 darab. Legutóbb is ritka művészi áldoztatókelyhet ajándékozott egy Budapesten építendő templom számára. Ezenkívül találtunk följegyzéseket nagyobb pénzküldeményekről is. Nem szerepel ezen ajándéktárgyak között egyetlenegy sem azok közül, amelyeket a pozsonyi kir. kath. főgimnáziumnak épülő Erzsébet királyné emléktemploma számára ajándékozott, pedig ezeknek értéke körülbelül 10.000 korona.

Ne álljunk meg e hideg számoknál, hanem vegyük tekintetbe, hogy mennyi szeretet az eucharisztikus Úr Jézus iránt fűződik minden egyes adományhoz. Szeretetének a fogyhatatlanságát mutatja az a körülmény, hogy soha senkit el nem utasított, aki templom számára kért valamit. Az ország minden részébe kerültek egyházi szerelvények a pozsonyi szent-lőrinc kapui özvegyi lakásból, e magán Oltáregyesületből, mely a boldogultból és szintoly nemeslelkű leányából, Szápáry Ilona grófnőből állott, aki, mint sikerült megtudnunk, 1880-tól 1895-ig a következő templomi tárgyak elkészítésén fáradozott: 79 miseruha; 5 vecseryepalást; 27 diszes stóla; 9 vélum; 3 cibóriumköpenyke; 14 palla; 4 humerále; 46 burza; betegek ellátásához; 139 korporále; 115 purifikatórium; 84 lavábókendő; 6 ministránsruha; 7 antipendium. Összesen 566 darab. Minden kézimunka, többnyire himzés. A többről nem szerezhettünk tudomást.

Az áldott boldogult grófné most már folytatja, amint bizton reméljük,

Áldoztató kehely. † Szápáry Béláné ajándéka a Budapesten építendő Magyarok Nagyasszonya templom számára.

örökimádását, amely valóságos örökimádássá lett; nem tartja vissza ettől testi gyengeség; örökimádása boldog imádás. Szive ölte meg, az a jó-jágos szive, amely epesztette magát a szerencsétlenek nyomorának látásában s égett Isten házában buzgalmtól. Megölte, hogy, amint hisszük, abba a Jeruzsálembé juthasson, hol nincs bánat, sem szomorúság; abba a Jeruzsálembé, amelynek templomra sincs szüksége, mert temploma a Bérány. Vigasztal itt hagyta nekünk az isteni Gondviselés a nemes grófné eucharisztikus iskolájából kikerült Szápáry Ilona grófnőt, a boldogultnak leányát.

S... e...

A Budapesti Középponti Oltáregyesület kiállítása.

AZ ISTENEMBER, midőn e földre jött, szegénységben és gazdaságban jött. Szegénységben, melyet élete végéig gyakorolt s gazdagságban: a Szentlélek Isten kegyelmeinek teljében. S az Eucharisziában ma is folytatja szegénységét a kenyér és bor színe alatt s otthonainak sok helyen ütött-kopott, rongyos keretében.

Az Oltáregyesületek egyik kiváló rendeltetése az eucharisztikus Úr Jézus hajlékainak a szükségességekkel való ellátása. Ezen fáradozik a Budapesti Középponti Oltáregyesület több, mint félszázada. Hivatásának tudatában nagy buzgósággal, hozzáértéssel és szeretettel dolgozik évről-évre, hogy a májusi kiállítás után szétküldje a sok-sok egyházi ruhát és egyéb felszerelést hazánk szegény templomainak fölségélyezésére.

Az ideai májusi kiállítás meglepett bennünket. Bár szükségszerű dolog, hogy ahol nagy az életképesség, ott a fejlődés is nagy legyen, mégis az ideai kiállítás nemcsak nagy, de *rohamos* fejlődésre enged következtetni.

Az egyesület tagjai mindjobban átérzik ama nagy szegénységet, mely hazánk sok templomában az Eucharisziát körülveszi s a Krisztus iránti szeretet mind több és több lelket inspirál az Eucharisziának méltó keretekben való megőrzésére s kultuszának esztétikai fejlesztésére. Mind több és több lélek járul filléreivel s kezének munkájával s mindkettő szívének meleg szeretetével a szükölködő eucharisztikus Úr Jézus felruházásához.

A szegény, elhagyatott templomok és kápolnák ezrei sóhajtoznak: «Könyörüljete rajtunk, essék meg szivetek urunk, gazdánk szegénységén s Krisztusi szeretettel segítsetek rajtunk!» És Krisztus szelleme, Krisztus szeretete él ezrek és százazrek szívében. És ez a Krisztusi szeretet nyitja föl a pénztárcákat s adja a hívek kezébe a tüt, hogy — miután meghallották s megszívelték a sok-sok sóhajt — idejüket, tehetségüket e leg-nemesebb eucharisztikus szolgálatra szenteljék.

Ezt tették a Budapesti Középponti Oltáregyesület nemes érzésű hölgyei.

Midőn végimentünk a kiállítási helyiségeken s szemléltük azt a sok egyházi ruhát a liturgia szellemének kivitelében, mintha megszólaltak volna: «megyünk missziókra az Eucharisztia nagyobb dicsőségére, beállítunk a szegényes templomokba, elfoglaljuk helyünket kopott, rongyos társaink helyett, hogy Urunk nagy méltóságában magára öltvén minket, méltóan jelenjék meg az angyalok és emberek előtt. Megyünk, hogy hirdessük Egyesületünk buzgó tagjainak, a mi alkotóinknak hirnévét, megyünk, hogy hirdessük azt a nagy szeretetet, mely az Oltáriszentségből fakadt s szívüket eltöltötte állhatatos, kitartó, sokaktól nagy áldozatokat kívánó munkájokban».

S a felszerelések pár nap múlva elfoglalják helyöket, az oltáregyesületi hölgyek pedig újból kezdik, hogy jövő ilyenkorra még nagyobb raj szálljon ki a pesti eucharisztikus méhkasból.

Mi, akik megcsodáltuk ezen hivatásának magaslatán álló kiállításnak tárgyait, vessük el ama virágoknak magvait, melyek kikelve, édes és sok mézet szolgáltatnak.

Egyébként a kiállítás ünnepi megnyitása a következőképen folyt le:

A Budapesti Központi Oltáregyesület kiállításának megnyitására május 18-án délután fényes és nagyszámu közönség gyűlt össze az Oltáregylet üllői-uti székházában. A megjelentek között ott voltak:

Szmrecsányi Lajos érsek, Fischer-Colbric Ágost püspök, Hanauer István, a Szent Imre Kollégium igazgatója, Rott Nándor, Andor György preláthusok, Halmos Ignác apátkanonok, Zandt Ödön prépost-kanonok, Kanter Károly preláthus, Ott Ádám apátplébános, dr. Lestyán Endre, herceg Esterházy Miklós, gróf Majláth György, gróf Majláth József, gróf Majláth Nándor, dr. Kovács Gyula nyug. miniszteri tanácsos, Baránszky Gyula fővárosi bizottsági tag, lovag Rapcsák Imre, Beckelt Reginald, a «Gresham» igazgatója, Reiner János egyetemi tanár.

A megjelent hölgyek között voltak:

Majláth József grófnő, Majláth György grófné, gróf Pálffy Anna, gróf Cziráky Lujza, gróf Széchenyi Andor Pálné, herceg Pálffy Miklósné, gróf Apponyi Albertné, Szegedy Gina, Kiss Aladárné, gróf Károlyi Gyuláné, báró Barkóczy Ilona, Návay Kálmánné, született báró Babarczy Ella, gróf Zichy Rafealné, herceg Esterházy Antalné, Chotek Henriette grófnő, gróf Chotek Rezsőné, Vécsey Eszter bárónő, Novák Nándorné, Zempléni Gyuláné, gróf Cziráky Béláné, gróf Teleky Gézáné, özv. gróf Draskovich Györgyné, özv. gróf Esterházy Jánosné, Szontagh Jenőné, herceg Hohenlohe Sarolta, Lafrankó Béláné, Miski Józsefné, özv. Heinrich Ferencné, Haán Józsefné, Rózsa Valéria, özv. Turovszky Gyuláné, Pesthy Árpádné, Jambrikovics Lászlóné, özv. Goszthonyi Lajosné, Káldy Gyuláné, Ghyczy Ida, Holtschuch Lajosné, Felmayer Vilma, Reiner Sándorné,

Popelka Béláné, Harrer Gyuláné, Balonyi Imréné, Rosner Ferencné, Hellebronth Berta, Fischer Riza, Hermann Lászlóné, Holéczy Józsefné, Balla Lászlóné, Ebert Józsefné, Bertalan Józsefné, Rózsay Valéria, Madaras Józsefné, Jungmayer Józsa.

Fél négy óra után érkeztek meg Klotild, Augustza és Erzsébet főhercegnők gróf Batthyány Tamás kamarás, gróf Szirmay Sarolta és Majthényi Anna udvarhölgyek kíséretében, majd Kohl Medárd püspök vezetésével a papság által fogadva és kísérve Izabella főhercegasszony, gróf Wimpffen-Széchenyi Karolin főudvarmesternő és Prónay Gyula kamarás kíséretében.

Mikor az uralkodóház tagjai a számukra kijelölt helyet elfoglalták, Kohl Medárd püspök nagy segédlettel a felállított ideiglenes oltárhoz vonult és onnan beszédben üdvözölte Izabella főhercegasszonyt, mint az Oltáregyesület védőnőjét. Az egyesület tagjainak lelkesedését mutatja ez a kiállítás — mondotta. Ez a lelkesedés és áldozatkészség erőt merít császári fenséged védműködéséből, mely nemcsak vallásos érületének, hanem a magyar hölgyek iránt tanusított jóindulatának bizonyítéka. Felkéri a főhercegnőt, hogy a kiállítást, melynek tárgyait az egyház szertartásai szerint meg fogja áldani, nyissa meg.

A főhercegasszony köszönetet mondott az üdvözlő szavakért és megelégedését fejezve ki, megnyitottnak jelentette ki a kiállítást. Kohl püspök ezután egyházi ornátusba öltözött és az előírt formulák szerint megáldotta a kiállított egyházi szereket.

A szertartás bevégzése után őgróf Pallavicini Edéné, az Oltáregyesület elnöknője bemutatta a főhercegasszonynak a megjelent hölgyeket. A főhercegnők cerclét tartottak és hosszasan elbeszélgettek a hölgyekkel, majd részletesen megtekintették a kiállított tárgyakat, melyeknek tömege és művészi kivitele nagyon megnyerte tetszésüket.

A társaság ezután az Örökimádás-templomba vonult át, ahol dr. Kohl Medárd püspök szentséges áldást adott. A főhercegnők kíséretükkel a szentélyben foglaltak helyet a szertartás alatt.

Történelmi tár.

Úrnapi körmenet Kalocsán kétszáz év előtt.

AZ ÚRNAPI ünnepélyes körmenet a katolikus világ egyik legfényesebb és legmagasztosabb ünnepévé avatja az Oltáriszentség szerzésének emléknapját. Ünnepélyes hitvallás ez a körmenet, melyen az egyház a világ előtt nyilvánítja azt, amit szent hitünk az írás és hagyomány csalhatlan bizonyossága szerint tart és tanít a legfölségesebb Oltáriszentségről. Különösen a középkor vallásos ihlete találta módját, hogy kell az

Oltárszentségnek ezen ünnepét emlékezetessé tenni. Bámulatos, amit a művelődéstörténet tud regélni a középkori úrnapi menetek és misztériumjátékoknak fényéről és pompájáról. Ezen nagyszabású úrnapi körmenetek maradványai helyenkint még ma is föllelhetők. Kétszáz évvel ezelőtt még hazánkban is sűrűbben akadtak nyomai az évszázados úrnapi szertartásoknak és szokásoknak. Példa rá Kalocsa, melynek kétszáz év előtti úrnapi körmenetét óhajtom egykorú följegyzések alapján pár vonással vázolni.

A kalocsai plébániának régi naplója a következőket jegyezte föl az úrnapi körmenetről: Úrnapiján a négy sátoroltárhoz vonult a körmenet. A szertartások rendje a következő volt: A körmenetet énekes nagymise előzte meg a plébánia-templomban, Kalocsának akkori egyedüli templomában. Mise alatt, a Credo után magyar szentbeszéd volt. Mise után — tekintettel a környékről összesereglett hívekre — még bunyevác szentbeszédet is tartottak. A bunyevác prédikáció végeztével azután megindult a körmenet, melyen a hívek égő gyertyával vettek részt. Festői volt a körmenetben az iskolás gyermekek csapata. Valamennyien fehér ruhás angyaloknak voltak felöltözve. Az egyes oltároknál az angyali kar (iskolások kara) énekelt. A baldachinumot a városi tanácsnak idősebb tagjai vitték. A mesteremberek égő fáklyával, a városi hajdúk pedig teljes díszben kísérték a szentséget. Áldáskor a hajdúk dísztüzet adtak. Ha az érsek Úrnapiján Kalocsán időzött, ő tartotta a körmenetet. Ilyenkor az érsekuralmi tiszték és az érsekuralalom egyéb alkalmazottai alkották a szentségnek díszkíséretét.

Az Úrnapijának nyolcadába eső vasárnapot is hasonló fénnel ülték meg. Ekkor a kalocsai plébános vezetésével körmenetileg vonult a nép a közeli Bática községbe, hol vasárnap tartották meg az ünnepélyes szentségi körmenetet. A szabadban felállított sátoroltárokat különös gonddal díszítette föl a hívő nép mind a két alkalommal.

Timár Kálmán.

🌀 Boszniai hírek 🌀

Hazánk legközelebbi misszióterületén, Boszniában és Hercegovinában három templom épül Isten dicsőségére: Morančani, Maglaj és Foča községekben.

Morančani plébánosa, M. Pezer a következőket írja: «Három éve nincs templomunk. A régít a hatóság bezáratta. Az istentiszteleteket télenyáron az Isten szabad ege alatt tartjuk. 1911. okt. 15-én tettük le a nép óriási részvéte mellett az új Jézus Szive-templom alapkövét. A telket hozzá egy török asszony adta. Az alapok le volnának rakva, de mikor jő az

épület tető alá? Ezt csak a *jó lelkek nagylelkű adakozása* hozhatja létre. Mily megható, midőn az emberek több órányi távolságból jönnek, hogy esőben, hóban, szélben hallgassák meg a szentmisét és beszédet! Még csak egy pajtánk sincs, hol megvonhatnánk magunkat a legszentebb áldozat bemutatására! Segítsetek nyomorunkban!»

A *Maglaj*-ban lakó báró Kettenburg főkapitány, az ottani templom-építő-bizottság elnöke ezt írja egy lapban: «Maglajban nincs kath. templom. A hivek istentiszteletre egy katonai barakban jönnek össze, míg a törököknek és a szerbeknek igen szép imaházaik vannak. A templom föltétlenül szükséges, mert a környéken sincs sehohol s így a hivek semmiféle istentiszteleten soha meg nem jelenhetnek. Félni lehet a szakadárságtól. A templomot a Szentlélek-Úristen tiszteletére építjük».

Foča-n a templomépítő-bizottság elnöke Scheure Jenő tábornoszernagy, ki erről tudósít: «Míg a mohamedánoknak és a görögkeletieknek szép nagy templomuk van, addig az 1200 katolikusnak meg kell elégednie a kaszánya egyik hálótermének ad hoc átalakított kápolnájával. A templom utáni kívánság állandóan fokozódik. Így 1910. dec. 2. megalakult a templomépítő-bizottság. Már dec. 10-én a török polgármestertől telket is kaptunk. A bizottság ez uton is kéri a katolikusokat, hogy kegyesen adakozzanak».

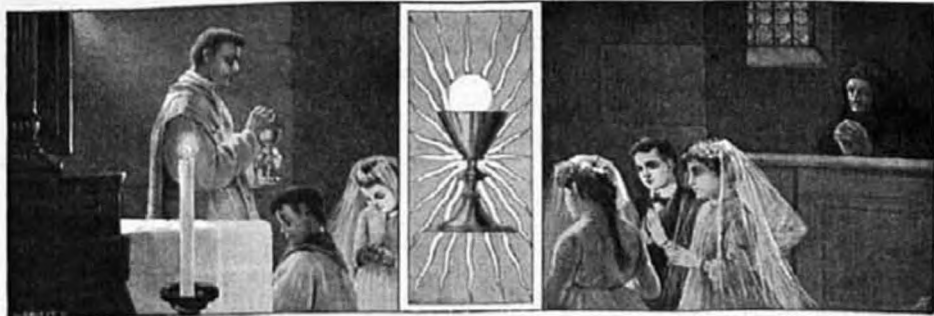
Mindhárom templomra való adakozást, úgyszintén Bosznia és Hercegovina egyházi szükségleteire való kegyes adományokat elfogadnak a lazaristák. (Budapest, IX., Gát-u. 6.)

Egy kis statisztika. Boszniában és Hercegovinában, a lakosok száma 1879-ben 1,158.440; 1910-ben már 1,895.673; 1879-ben a katolikusok száma 209.391 (18⁰/₀), a szerbeké 496.485 (43⁰/₀), a mohamedánoké 448.613 (38⁰/₀). 1910-ben római kath.: 433.489 (23⁰/₀), szerb: 824.021 (43⁰/₀), mohamedán: 611.884 (32⁰/₀). Magyar volt 1895-ben 9558, 1910-ben 15.375. Magyar anyanyelvű 8405.

Dr. Sarić, sarajevói segédpüspök ezt írja: «A bosnyák katolikusok nagyon rászorulnak a jó emberek alamizsnáira, ha előbbre akarnak jutni s nem óhajtanak a szerbek s mohamedánok mögött maradni. Ez utóbbiak nálunk gazdagabbak és erősebbek, mint mi katolikusok».

Segítsünk tehát tehetségünk szerint a bosnyák katolikusokon s vigyünk előbbre szent ügyüket.

Reviczky Aladár C. M.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

Szalézi szent Ferenc gondolatszilánkjai a szentáldozásról.

AZ ISTENI ÜDVÖZÍTŐ saját testét és vérének adta nekünk, mert mást nem is adhatott, hisz oly szegény volt, hogy nem volt hely, hová fejét hajthatta volna pihenésre. Midőn tehát végrendeletét készítette s utolsó kívánságait, fölhatalmazásait nyilvánította s megadta, mást nem hagyhatott övének, mint szent testét és vérének. Különböznél méltó lett volna-e az Istenemberhez, hogy szeretteinek csak egy darab kenyeret hagyjon örökségül? Az ő szándéka az volt, hogy az utolsó vacsora alkalmával jegyesének, az egyháznak, azon szeretet zálogát hagyja, mely szeretetért életét föláldozta. Lehetséges-e az, hogy egy közönséges kenyér ily nagy szeretetnek a záloga lehessen? Nem, *önmagát* hagyta nekünk szeretetének jeléül a kenyér és bor színe alatt.

* * *

Miképpen lehet a szentáldozásban az isteni Üdvözítőt lehetőleg minél méltóbban szívünkbe fogadnunk? Aképpen, ha a szentáldozást sokszor gyakoroljuk. Mint mindenütt, itt is áll a közmondás: a gyakorlat teszi a mestert mesterré.

Ne maradjunk el az Úr asztalától azon ürügy alatt, hogy szórakoztunk vagyunk, hogy lelki szárazságban szenvedünk, hogy hidegen hagy minket a szentáldozás, mert ezen bajoknak sokszor nem mi vagyunk az okozói és sokszor nem is tudjuk ezeket egészen legyőzni; másrészt pedig, ha ezen bajoktól szabadulni akarunk, így semmi sem teheti lelkünket összeszedettebbé, mint a lélek királya, semmi sem melegítheti föl szívünket annyira, mint a szeretet tüzes napja, semmi sem okozhat nekünk oly édes örömet, mint az Úr szent testének gyakori vétele.

Azért erősen elhatározom magamat, hogy legalább is minden vasárnap táplálom majd lelkemet ezen mennyei kenyérrel, mert méltóbban nem ünnepelehetem meg a vasárnapot s nagyobb nyugalmat sem élvezhetek, mint hogyha azt vehetem magamhoz, ki szerzője az örök nyugodalomnak.

* * *

25 év óta vagyok lelki vezető és ezen 25 év alatt számtalanszor tapasztaltam, hogy a szentáldozás az, mely a lelkeket a gonosztól, a bűntől megőrzi, a jóban, az erényekben megerősíti, szóval megisteníti, ha az áldozó élő hittel, tiszta szívvel és áhitattal veszi magához az Úr testét.

* * *

A keresztény élet két sarka a penitenciatartás és az Oltáriszentség. Az első erőt ad, hogy az ember ellen tudjon állni a bűnnek és a kísértéseknek s levesse magáról a régi, bűnös embert, a második felöltözteti a hívőt az új emberbe, hogy a megszentelő malaszt állapotában, igazságban és szentségben vándoroljon erényről-erényre a tökéletesség csúcsáig.

* * *

Minden imádban és kérésedben, melyet a szentáldozás alatt a jó Istenhez küldesz, tartsd szem előtt nemcsak magadat, hanem összes felebarátaidat, mert erre tanított minket az édes Üdvözítő a Miatyánkban, melyben nincs sehol *én*, sem *te*, hanem *mi*, vagyis midőn imádkozol, emlékezzél meg összes felebarátaidról, hogy az erényes életben előhaladjanak s hogy Isten kegyelmeivel éljenek.

* * *

Üdvözítünk, miután magát a szentáldozásban egészen nekünk akarja adni, úgy viszont kívánja, hogy mi is neki áldozzunk föl magunkat és midőn vele egyesülünk, ezen egyesülésünk benső és tökéletes legyen.

* * *

Az áldozás napján kettőtől kell őrizkednünk: a vétectől és a vétkes szórakozástól. A vendégségeken való részvét nincs megtiltva, ha azon szeretetteljes és szent szerénységgel veszünk részt.

Ha a szentmise alatt valamely akadály miatt nem járulhatunk az Úr asztalához, úgy legalább végezzünk lelki áldozást: vágyódjunk az Úr Jézussal való egyesülés után.

A gyakori szentáldozás az «Örökimádás»-templomban.

AZ ÖRÖKIMÁDÁS-templom ma már egyik fő gócpontja a budapesti hitéletnek. Az Oltáriszentség hódító ereje ellenállhatatlanul vonzza a lelkeket. Az áldoztató rácsot mindig többen állják körül úgy, hogy az — egy agilis paptól hangoztatott — eucharisztikus tömegnyomor erősen fog. Mutatja ezt a következő néhány adat. 1908-ban, a templom fennállásának első évében a szentáldozások száma 19.425 volt. 1909-ben 27.282. Az 1910-iki statisztika már 37.035 szentáldozásról beszél s 1911-ben nem kevesebb mint 44.870 volt a szentáldozások száma.

Ezen adatok természetesen nemcsak azt jelentik, hogy minden évben többen kerülnek a szentségi Úr Jézus büvkörébe, tehát nemcsak a tömegnyomor szűnéséről tanuskodnak, hanem nagy részben a gyakori és naponkinti szentáldozás terjedéséről. Se pontban sietünk sokak megnyugtatósára kijelenteni, hogy a gyakorisággal nem tart lépést a megszokottság. A megszokottság föltétlen ismertetőjelei a hanyag és szórakozott áldozás és a lelki tökéletesség csödjé, illetőleg holt ponton való maradása.

Mind a kettőből alig látunk példát az örökimádó templom gyakori áldozói között. Limai szent Rózáról mondják, hogy szentáldozáskor angyalnak látszott. Áhitata és bensősége mélyen hatott mindig az áldoztató lelkeszre. Hasonló öröm vár arra, aki örökimádó templomban áldoztatja a hiveket, kiknek összeszedettsége és mély bensősége a legkitünőbb cáfolat azon alaptalan félelemmel szemben, hogy a gyakori szentáldozás legtöbb esetben közönyös megszokottságra vezet. Másrészt meg a mi gyakori szentáldozóink javarésze valódi apostol lesz. Apostolkodnak életük szentségével és azon szüntelen törekvésükkel, hogy másokat is a szentáldozás életforrásához vezessenek. Erről tanuskodnak a Maria-Reparatrix kongregáció óriási virágzása és az oltáregyesületben tartott lelkigyakorlatok, melyeken száz és száz új lélek találta meg a régi gyakori áldozók buzgó-sága révén az Úr Jézust.

Tiefenthaler József.

Nemzeti zarándoklat Lourdesba. A július hó 29-én induló zarándoklat iránt a magyar kath. világ dicséretes érdeklődést tanúsított, melynek egyik jutalma a biztos különvonat. Ez kényelmet, rendet és gyors utazást jelent, vagyis az idő jó kihasználását, ellentétben azokkal a keservekkel, mik a menetrendszerű vonatokkal való utazással (nagyobb társaságnál) vele járnak. Jelentkezett eddig 150 zarándok az I. és II. osztályra és 280 a III-ikra. Hely van még 24 II. és 46 III. osztályban. Ha ez betelik, meg lesz az 500, mely a résztvevők maximuma. Ennél többet a rendezőség nem fogad el. Jelentkezéseket, úgy mint eddig, Gaibl Sándor opáthanonok fogad el Pozsony, Káptalan-utca 3.

GYERMEKVILÁG

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Szent őrzőangyalok beszélgetése.

SZÉP álmom volt a multkor. Az éjszaka ráborult a földre, szememre meg ráborult az álom. Becsukódott a testi szemem és megnyílt lelkemnek a szeme: láttam két őrangyalt, amint két ártatlanul játszó 10—12 éves gyermek mellett csodás égi fényben jártak. Bizonyára csend volt a szobában, ahol aludtam: testi fülem semmit sem hallott, de lelkemnek édes-kedves volt a beszéd, melyet megértettem.

«Milyen szépek, kedvesek ezek a napok, melyeken e gyermekek a szentáldozáshoz járulnak. Eddig is szívesen őriztem ezt a kedves lelket, akit az Úristen reám bízott, de most még szívesebben vigyázok reá, amióta áldozik. Hiszen nemcsak reá kell vigyáznom, hanem az édes Jézusra is, akit lelkében hordoz. Vigyázunk, ügyebár, kedves égi testvérem, hogy ez a kedves lélek ne kövessen el halálos bűnt, mert akkor Jézus szomorúan távozik szívéből?» — mondja az egyik angyal.

«Bizony, édes testvérem — feleli a másik — én is örülök, hogy az édes Jézusnak lakásul megőrizhetem az én kis védencem lelkét s azért itt Jézus nem jár úgy, mint születésekor Betlehemben, ahol nem akart neki senki sem lakást adni. Tudod még, mennyit sirtunk, szomorkodtunk akkor?»

«Ó igen— így szól az előbbi— de azért, hogy Jézuson sirtunk, megvigasztalt minket az Úristen, mert megmutatta, hogy Jézus azért akart oly szegényesen, barlang-istállóban születni, hogy még a legszegényebb gyermeknél is szegényebb legyen. Csakhogy az emberek, akik oly keményszívűek voltak, ó azok szerencsétlenek voltak, oly szerencsétlenek, mint a gyermekek, akik vagy nem akarnak áldozni, vagy nem áldoznak méltón. — De ne beszéljünk most erről, hanem inkább e két kedves gyermekről, akik bizonyára

egészen halálukig fogják Jézust a legméltóságosabb Oltáriszentségben szeretni.»

«A gyermekekről beszéljünk? — kérdi az angyaltestvér. — Nagyon szívesen, hiszen rájuk gondolni is nagy öröm. Ez a gyermek, kít én örök, mennyi változáson ment át, amióta született! Ezek a változások mind nagy örömet szereztek nekem és én azt szoktam neki sugallni, hogy legyen hálás érte a jó Istennek. Tíz évvel ezelőtt még csak enni és sirni tudó kis jószág volt. Nem tudta magáról sem, hogy él és nem tudta a szép, nagy világról sem, hogy létezik: csak kapkodott minden fényes tárgy után, akár égő lámpa, akár pedig holdvilág volt az. Aztán jó idő múlva megerősödött a lába és kezdett járni: először csak négykézláb és mások segítségével, majd pedig minden segítség nélkül egyenesen, ég felé tartott fejfelé, amint az Isten képére teremtett emberhez illik, akinek feje nem a föld felé fordul, mint az állaté, hanem az ég felé, ahová el kell jutnia, míg az állat az ő halála után teljesen a földre lesz. Mekkora változás volt az e gyermekek életében! Igazán nagy napjuk volt az, melyen először jártak ég felé emelt fejfelé! Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregekre Ura, Istene!»

«Közben megnyílt az eszük is, megoldódott a nyelvük — folytatta az angyalnak a társa. — Szemükkel megismerték jó szüleiket, kezdték őket apának-anyának szólítani, észrevették, mi mindenféle van a világon s hogy abból mi hasznos és mi káros nekik. Mekkora változás volt ez! Akkora, nemde, mint, mikor a sötét éjszaka után a szép, világos nappal következik be! Hiszen, úgy-e éjjel minden tárgy egyformán fekete és nem lehet látni, hol van hegy és hol van mélység, hol van virág és hol mérges kigyó? Így voltak ők is, amíg eszükkel nem éltek: itt voltak a világon, de nem is tudták, hogy itt vannak s hogy mi a világ. Nekik mindegy volt a csillogó játékszer s a szintén csillogó, de éles kés: mindketőt egyformán kezükbe akarták fogni. De amint megnyílt az eszük, különbséget tudtak tenni a dolgok közt; okosak lettek, észrevették, mi használ és mi árt nekik: eszük megmutatta nekik mindezt, mint ahogy a sötét éjszaka után a ragyogó napsugár is rávilágít a földre és megmutatja az embernek hogy hol van hegy és hol van mélység, hol van virág és hol mérges kigyó. Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregekre Ura, Istene!»

«Bizony nagy változás ment végbe akkor e gyermekekben, akkora, mint mikor a kemény tél után a tavasz következik s a hideg szél sivatását a madarak kedves csicsergése váltja föl, lelkendezett a másik angyal. Midőn megnyílt az eszük és értelmesen beszélni kezdtek, szavuk oly kedves volt az ő jó szüleiknek és nekünk is, mint az embereknek a madárének. Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregekre Ura, Istene!»

«Rajta is leszünk mindig, hogy már ezekért a jótéteményekért is

hálások legyenek e gyermekek a jó Istennek, de hát még azok a nagy változások, amelyek Istenhez vezették őket! — kiált föl az előbbi angyal. — Ime, az Úr lelket adott nekik s azt akarta, hogy lelkük az Ő temploma legyen, Ő lakják bennök. Ámde, mikor megszülettek, ez a templom rútt volt: belevette magát az eredeti bűn. Olyan volt a lelkük, mint az a templom, amelybe pogány török kötözte be lovait. E templomot, az ő lelküket meg kellett tisztítani, föl kellett szentelni. Az Úr megtette: megtisztította a keresztség vizével, fölszentelte a megszentelő kegyelemmel. Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!»

«Ő, mi szép volt az! — örül az angyal társa. — Az Úr maga is eljött akkor lakni az ő lelkükbe, de nem látható módon, olyanféle, de mégis szebb lesz a lelkük, mint Salamon király temploma, amelyben felhőben rejtőzött az Úr, szintén láthatatlanul. Nem is tudtak az Úr Istenről, mikor lelküket megtisztította, templommá fölszentelte s máris lakott bennük. Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!»

«Aztán, mikor megnyílt az eszük, már jó szüleiktől kezdtek Jézusról hallani s az Ő képe kedves volt nekik — beszél tovább az angyaltestvér. — Az iskolában legszívesebben azokat a bibliai történeteket hallgatták, amelyek Jézusról szólnak. De még nem jött hozzájuk. Olyanok voltak, mint az ószövetségben a jámbor zsidók, akiknek a próféták beszéltek a Megváltóról, de még nem jelent meg köztük, csak vágyódtak utána. Megjött végül az a nagy nap is, melyen először jelent meg lelkükben az Úr Jézus, akit szerettek, amióta eszüket használták. Ő, mint örült a lelkük az első szentáldozás napján! Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!»

«Múltán örvendtek, hiszen a zsidó gyermekek is ujjongtak, boldogok voltak, mikor Jézus őket magához hívta, magához ölelte; örültek, dicsőítő énekeket zengedeztek akkor is, mikor Jézust Jeruzsálembé bevonulni látták. A keresztény gyermek öröme nem lehet kisebb, neki jobban kell értenie, mekkora jótétemény az, hogy Jézus még közelebb jött hozzá, egészen lelkébe. Nem karjaiba veszi őket, hanem többet tesz velük: szívükbe megy. Nem Ő öleli át őket, hanem megengedi, hogy ők karolják át lelkükben. Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!» — énekelte az első angyal.

«Kedves testvérem, sugalljuk mindig a reánk bizott gyermekeknek, hogy a szentáldozás napja mindenkor az ő legnagyobb napjuk. Több történi, amikor áldoznak, mint, amikor egyenesen járnak kezdtek, mert a béna is áldozhatik. Több történi, mint mikor megnyílt az eszük, mert csak arra nyílt meg, hogy a világot ismerjék meg; a szentáldozáskor pedig megnyílik egész lelkük, hogy Jézust fogadja be és megismerjék, milyen édes és kedves Ő, midőn egészen közel, szívükben vannak Vele. Több törté-

nik, mint mikor beszélni kezdtek, mert a néma üdvözülhet, de, aki Jézust magához nem veszi, elkárhozik; több történik, mint mikor először hallottak Jézusról beszélni, mert a szentáldozáskor Jézus maga beszél hozzájuk szívéükben. Sőt bizonyos tekintetben nagyobb, fontosabb a szentáldozás napja, mint, amikor megkeresztelték őket. Hiszen a keresztségben az ő lelkük Isten templomává lett, de mi a fő a templomban? a falak? az oltár, hogyha üres? Nemde, az Úr Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentségben? Már pedig a szentáldozás nélkül az ő lelkük olyan templom, amelyben nincs Oltáriszentség. Azért többet nyernek a szentáldozásban, mint a szent keresztségben. Hála érte Istennek! Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!»

«Imádkozzunk tehát, kedves testvérem, fejezte be a beszélgetést a másik angyal, hogy ezek a gyermekek is és minden gyermek annyira szeresse Jézust a legméltóságosabb Oltáriszentségben, hogy nélküle ne is tudjanak élni. Szeressék, mint a legfiatalabb apostol, Szent János, aki az utolsó vacsorán, a legeslegelső szentáldozás után az Úr Jézus keblén pihent; kívánczozzanak a szentáldozás után, mint az ó-szövetségben a zsidók szentjei az Üdvözítő után, akit alig tudtak bevárni; kívánczozzanak utána, mintha vakok lennének és látni szeretnének; mintha némák lennének és szólni szeretnének; óhajtsák, mint a napsugarat a legnagyobb sötétségben, mint a tavaszt a kemény télben. Ha így tesznek s gyakran áldoznak, a szép menyországba visszük őket haláluk után s velünk együtt fogják teljes boldogságban énekelni: «Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!»

Az angyalok beszéde véget ért, a szép álom elmúlt. Vagy mégsem múlt el? Elmúlt, de nem is volt az álom. A szent őrzőangyalok, ha nem is beszélgetnek ilyenformán, de így gondolkodnak. Ó, bár az se lenne pusztá álom, amiért imádkoztak: bárcsak minden gyermek nagyrabecsülné a szentáldozást!

«Angyali ifjú»

Ki lehet ez? Nézd meg gyermekem a naptárban a június 21-ikét. Gonzágai szent Alajos áll ott. Ő az. Már az első szent áldozásnál jámbor fiú volt. Az első szent áldozás után pedig valódi angyal lett testben. Gyakran áldozott és mindig olyan fehéren, olyan tisztán akarta megőrizni lelkét, aminő az a kis fehér ostya, melyben az Úr Jézus rejtőzik. Szent Tarzicius már tizenhat éves korában vértanúja lett az Oltáriszentségben lakó Úr Jézusnak, szent Alajos pedig már huszonhárom éves korában olyan tökéletes szent volt, hogy az Úr Jézus magához szólította őt

mennyei birodalmába. Teste Rómában van eltemetve szent Ignác templomának azon oltára alatt, amelyen az Oltáriszentség lakik. Mivel egész életén át mindig szívében hordta az Úr Jézust és sohasem üzte ki onnét halálos bűnnel, azért részesül most is abban a kitüntetésben, hogy holtteste ott az oltár alatt az Úr Jézust tarthatja.

Szent Alajos legyen minden eucharisztikus szövetségi tagnak mintaképe!

«Eucharisztikus Gyermekszövetség» testvérei.

Nagy és értékes kincset kaptatok gyermekeim, amikor beléptetek az eucharisztikus gyermekszövetségbe, hogy titeket a gyakori szentáldozáshoz, az Úr Jézushoz vezessen. Olyan drága kincs ez, hogy mások, a *nagyok* is megkívták, megírgyelték tőletek. Ők is tagjai akarnak lenni az Úr Jézus ezen kedves szövetségének. Mi pedig szívesen fogadjuk őket, szívesen vesszük tagjaink közé a nagy fiúkat és leányokat. Ép azért megalakult az Ifjak eucharisztikus szövetsége és a Leányok eucharisztikus szövetsége. Ezek nem külön szövetségek, hanem édes testvérei a Gyermekszövetségnek. Mint a gyermekből lesz a felnőtt ifjú és hajadon, úgy fejlődött a mi szövetségünkben az ifjak és leányok szövetsége.

N. N.

belépett az ifjak eucharisztikus szövetségébe.

N. N.

belépett a leányok eucharisztikus szövetségébe.

* Az ifjak és leányok eucharisztikus szövetsége tagjainak adott felvételi lap *címképe*.

KRÓNKA.

Budapest. Napról-napra nő az eucharisztikus gyermekszövetség buzgó csapata. Mint az evangéliumi mustármag hatalmas fává fejlődött, úgy lett a mi szövetségünk is naggyá és hatalmasá. A fiúk száma 340, a leányoké pedig 400. Öröm látni vasárnaponként az áldozók csoportjait a különféle templomokban. Legtöbben természetesen a szövetség templomában, az Örökimádás-templomban áldoznak. De sokan járulnak a lazaristáknál, a józsefvárosi és ferencvárosi plébánia-templomban, az István-úti Szent Szív zárdában, a Ranolder- és Margit-intézetben és még több helyen az Úr asztalához. Csak mindig buzgón és méltóan vegyék magatokhoz az Oltáriszentséget s akkor igazán nagy örömet okoztok az Úr Jézusnak. Vannak hanyag tagok is. Ezekért imádkozunk és igyekezzünk őket buzgóságra serkenteni. Nagy örömmel várják már a tagok is a juniusi összejövetelt. Leányoknak 4-én, fiúknak pedig 5-én lesz d. u. 1/2 4 óraker.

* * *

Vidéki szövetségek. Villanysebességgel terjed mindenfelé az eucharisztikus szövetség. Mint az erdőben a visszhang, úgy csendül fel széles ez országban az Úr Jézus hívó szózata: Jöjjetek hozzám gyermekeim. Az «Örökimádás» multkori füzetében 8 vidéki szövetségről számoltunk be, most megint újabb 8 csatlakozik hozzájuk. *Zavaron* (Pozsony m.) 92 taggal bontott zászlót a szövetség. Nagy számmal alakult meg a gyermekszövetség *Nagymányokon* (Tolna m.). 77 tagja van. Lelkes és buzgó csoportok keletkeztek *Nyálkán* (Győr m.), *Sátorhely-pusztán* (Baranya m.), *Merczyfalván* (Temes m.) és *Pázmádon* (Győr m.).

Külön ki kell emelni *Pozsonyt* és *Nagytétényt*. Pozsonyban alakult meg az első *ifjak eucharisztikus szövetsége*. És pedig nagy lelkesedéssel és buzgalommal. Százötvennégy lelkes gimnázista szegődött az eucharisztikus Úr Jézus leventéi közé. Isten hozott benneteket fiatal barátaim! Hát akiknek olyan gyönyörű és művészi templomuk van, mint ti nektek lesz fiúk, azoknak kell is az eucharisztia szeretetében és imáadásában tündökölni.

Nagycétényről pedig ezeket írja a helyi igazgató úr: «Április 21-én alakult meg az eucharisztikus gyermekszövetség. Délelőtt a szentmise alatt ünnepélyes szentáldozás volt. Délután a litánia előtt a gyermekszövetségről prédikáció s utána ünnepélyes tagfelvétel. A leányok szűz Mária, a fiúk pedig szent Imre- s szent Alajos-jelvényt hordanak. Egy szép fehér selyemzászló is készül számukra».

Igazgató.

Természet világából

A sas.

A SZÉP MÁJUS kiterjesztette finom zöld palástját erdő és mezőre. A hegyek oldalain pihen a tavaszi napsugár s meleg leheletével virágzó új életet fakaszt még a kemény, szürke sziklafalon is. Az erdő szélén vigan csörgedez a patak, a tengerszem fölött döngicsélve játszik a szitakötő. De irányítsuk most tekintetünket e bájos hegyi tájról a magasba emelkedő alpesi havasokra. Mily ellentét! Ott még tél uralkodik; a nap által beragyogott hó és jég ott fönt mint tiszta ezüst, mint élesre csiszolt kristály tündököl. Boszankodva a völgyben nyüzsgő tavaszi élet fölött, megrázza fejét egy merészen kinyuló alpesi óriás úgy, hogy szerte gördül róla a sziklatörmelék a hegyszakadékokba és katlanokba. Erre még hógörgetegét s megolvadt hóvizét zúdítja le a havas, ropogva dörög a gleccser, hőmpölyög a zuhatag, gördül a lavina.

Ebben a borzadályos régióban van a sas hazája, itt a hozzáférhetetlen hasadékokban lakik a lég büszke királya. Itt építi fészket a meredek sziklafalra, kelet felé, szemben a fölkelő nappal, hogy ivadékai már korán megszeressék a magast, a ragyogót. A sas, ez a fenséges madár, valóban korlátlan uralkodója a légürnek, azért uralkodó fejedelmek, mint a hatalom jelképét, gyakran fölverték czimerükbe. Hegyes csőre, hatalmas szárnyai, éles körmei, büszke repülése, biztos szeme, messze harsogó hangja mindenestre képeesebbé teszik a sast az uralkodásra, mint bármely más madarat. Sok ezer méter magasra emelkedik a legmagasabb hegycsúcs fölé, közben-közben órákig mintegy elragadtatással lebeg egy és ugyanazon helyen a légben. Szinte holtnak lehetne tartani, ha csak szélesre kiterjesztett szárnyainak gyenge mozgása el nem árulná, hogy él. Így lebegve, nem kerüli el figyelmét semmi mozgás hegyen vagy völgyben. A sas szeme elég éles arra, hogy a napba nézzen, de ahhoz is, hogy kikémlelje az árnyas hegyzúgban rejtőző nyulacskát vagy báránykát. Jaj annak, melyet áldozatul s fia számára eledelül kiszemelt. Téveszthetetlen biztonsággal csap le rá, hegyes karmai átfogják zsákmányát, melyet magával ragad a légbe.

A sas és vele a napsugár az egyedüli teremtmény, mely még kedvét és gyönyörűségét leli a terméketlen tájon, hol minden más melegvérű lény elpusztulna. Humboltnak, a nagy természetkutatónak, tudományos utazásai közben alkalma volt ismételten megcsodálni ezen madár szívós életét és megfigyelni magas röpülését.

Király sem tűr maga mellett vetélytársat vagy békerontót. A lég királya is egyedül szeret lenni; kerüli az emberi lakások zaját, a városok

lármáját. A magas Alpések vadona az ő világa, a néma hegyóriások az ő barátai. A gleccserek jeges, ezüstösen szípkázó fukai a trónja, a mély kék tengersizem a tükre. Az ügyes vadász golyója csak ritkán találja el, a vadászkutya csaholása őt teljesen nyugodtan hagyja, azért legtöbbször magas kort is ér el.

Királyhoz illően nem szereti a sas a szükségtelen fecsegést. Ritkán hallatja hangját, csak ha veszedelmet lát, vagy fiait üldözik, de akkor kiáltása oly átható, hogy messze elhallik a völgyben és ámulva veri vissza echoját a sziklafal.

Ott hol a sas élt, ott is hal meg s ott leli sírját is: a megközelíthetetlen alpesi szakadékokban. Hó és jég díszesen tagolt kristály sírkupolát boltoz föléje, melyen megtörik a nap sugara, hol meghalt barátjának, az alpesi gleccserek dörgése között viharos gyászdal énekel az északi szél. Időről-időre jön azután egy-egy felhő, könnytel szemekkel lehajol elesett kedvencének sírjára s nedves ajkkal csókot nyom a meghalt hős meredt tagjaira. Valóban, méltó királynak méltó sírja!

Elmélkedés.

Szent Ágoston* mondja: A sas következő módon szokta fiókjait kipróbálni; karmai közé veszi egyikét a másik után s szembe állítja a nap éles sugaraival; ha a fiók bele bír tekinteni szemhéja megrándulása nélkül a nap tűzébe, úgy elismeri valódi királyi ivadéknak. Ha ellenben a tüzes sugár vakítóan hat rá akkor — mint méltatlan utódot — a mélységbe löki. És ily értelemben mondja ugyancsak szent Ágoston, hasonló volt szent János sashoz, ki le nem véve szeméit a mennyei atya viszfényéről, az égi fényről, elmélkedett s átkutatta Isten mélységeit.

És csakugyan szent János evangélista volt azon apostol, ki behatolt az Istenség legmélyebb mélységébe, ki ima és elmélkedés által már életében elnyerte a kegyelmet, szemlélhetni a mennyország titkait. Azért magas röptű lelke s éles szelleme jelzésére, sással szokták őt ábrázolni. Van-e tehát abban valami keresettség vagy mesterkélttség, midőn a sasban a lelki elmélkedés képét látom?

Az isteni dolgok fölötti elmélkedés egy neme az imának. Miként azonban a sas százszor magasabba emelkedik a füstoszlopnál, úgy bizonyos tekintetben az elmélkedés is jóval fölötte áll a szóbeli imának. Az ima könyörgés, vágyódás és keresés Isten után, de az elmélkedés Istennek szemlélése, az emberi léleknek elmélyedése Isten jóságába, szeretetébe, szépségébe és fenségébe. A lelki elmélkedésnek nincs szüksége holt be-

* Tract. 36 in Joannem.

tükre, sem a nyelv dadogásának segítségére, az emelkedő lélek egyszerre szem, fül és nyelv. Órákig lebeg ugyanazon pont felett, vagyis elragadtatva és lekötve a Teremtő csodái és kifürkészhetetlen nagysága által, le nem veszi szemeit az Ő szépsége és szentségéről. «O mélysége Isten gazdagságának, bölcsességének és ismereteinek, mily fölfoghatatlanok az ő utai!» Ezt érzi és mondja az elmélkedő lélek a nemzetek nagy apostolával.

Csodálatos! Miként a sas szemét nem vakítja el a nap fényözöne, úgy az Isten szemléletébe elmerült lélek sem tompul el s nem válik bárgyúvá a földi dolgok megítélésére. Sőt az ilyen lélek sokkal élesebben és világosabban ítéli meg a természetes dolgokat, sokkal jobban ismeri föl azok belső összefüggését, az ok és okozat közti viszonyt s úgy társadalmi mint erkölcsi életben Isten ujjának működését látja a világ egyik végétől a másikig. Nem szabad tehát valahogy azt hinnünk, ami különben gyakran hallható, hogy oly egyének vagy szerzetesek, kik sokat foglalkoznak lelki elmélkedéssel, hasznavehetetlenek és szükségtelenek a praktikus világban. Istennél a szív, munkánál a kéz, ez volt s ez ma is a szerzetesek jelszava. Aki pártatlanul kutat a tapasztalás és történelem terén, azt fogja találni, hogy ép azon emberek irányították a tudományt és művészetet jobb mederbe, kik egyesítették a szorgalmas tanulmányozást az elmélkedéssel. Kérem, kik építették a középkor hatalmas dómjait és apátsági templomait, kik őrizték meg és ültették tovább a görögök és rómaiak tudományát, kik nemesítették meg az iskolákban a durva emberi lelket? Papi szerzethez tartozó férfiak voltak ezek, kik az Isten parancsai fölött való elmélkedésből merítettek erőt és tanácsot. A mennyei dolgokról elmélkedésük közben nyertek világosságot a földi dolgokhoz is.

A világi ember persze ezt nem érti meg. Miként a pocsolyában ülő béka sem tudja magának megmagyarázni a sas magas röpülését, úgy az anyagiasságba és érzékiességbe fulladt ember is csak szidalmazza és gyalázza azon embertársait, kik előbb Isten országát keresik s csak azután ideiglenes szükségleteiket.

Az elmélkedő lélek nem beszél sokat, szívesen visszavonul a mindennapi élet zajától, a sörös korcsmák léha fecsegésétől. De ha beszél úgy a jó ügy iránti szeretetből történik, a szent dolgok védelmére; gyenge hangját ekkor megerősíti Isten kegyelme s csodálkozva lesi szavait az egész világ, mint valami jósdáét. Koruk ily orakulumai voltak pl. egy remete szent Antal, egy szent Bernát, egy szent Ágidius, egy szienai szent Katalin. Az elsőhöz nagy Konstantin folyamodott tanácsért, a többi keresett és nagyrabecsült tanácsadója volt a pápáknak, királyoknak és fejedelmeknek. Ezzel a nemzetektől és egyházaktól sok bajt fordítottak el és sok jót eredményeztek.

Az oly lelket, ki Istenben keresi nyugpontját, nem sérti meg oly könnyen az ellenség gúnybeszéde, nyugodt marad a rágalmazód csaholása mellett, megőrzi az élet minden körülménye között szent önuralmát; rendíthetetlen kedélynyugalmát; túlságosan nem szomorodik földi veszteség miatt. Ez tehát az elmélkedés haszna: meghozza a lélek nyugalmát, túlemeli a földi dolgokon. Sas a légben!

Ha meghal az ily ember, ki az isteni dolgok fölötti elmélkedésben, lelte életcélját, nem jut neki osztályrészul ragyogó siremlék, hiszen a világ szemében ő csak külön, szenteskedő volt, gyakran úgy hal meg ő is, mint a sas, magános magaslaton, idegen földbe temetik ismeretlenül, embertársai közül senki sem sir utána egy könnyet sem. De Isten, az Úr ismeri az ő sírját, gyakran csodálatosan dicsőíti meg azt; mert Isten előtt értékes a szentek halála.

Alkalmazás.

Ha valóban fölvilágosodott akarsz lenni s ment a szív balgaságaitól, ha nyugtalan kedélyed helyébe valódi nyugalmat, lelked számára valódi tápot óhajtasz, akkor lelkem ne keresd a világot, hanem kutass gyakran az után, ami odafönt van! Igyekezzél szorgalmas elmélkedés által Istent minél jobban megismerni, ezáltal szereteted és bizalmad is a legfölségebb jó iránt mindig növekedni fog. Istent megismerni, szeretni, neki szolgálni földi életünk fő célja. «Akik az Úrban biznak, megifjodnak erejükben, szárnyok kel mint a sasoknak, futnak és nem fáradnak, járnak és nem fogyatkoznak el». (Iz. jöv. 40) vagyis csak ha már egyre nagyobb tökéletességre emelkednek. Jézusom, ezt akarom én is, így legyen!

R. O.

Világi apostolkodás. Követendő például ideiktatjuk egy apostoli szellemtől duzzadó állami óvónő sorait: «Én még csak 8 hónapja vagyok itt Monokon (Zemplénmegye), de örül a lelkem, hogy oly szép lelki életre könnyen rávihető népre találtam. Még szeptemberben semmit sem tudtak a napi aldozásról, most már nincs nap, hogy 10—15 ne aldoznék. A hitéletben a férfiak is részt vesznek. A Mária Kongregáció 160 tagból áll. 1912. április 14-én alakult meg az Oltáregyesület 150 taggal főt. Pecsór Gyula plebános úr vezetésével, ki szép és jó példával maga is résztvesz mint előimádkozó a közös imaórán, melyet a Walser-Varga-féle «Örökimadás»-könyvből végzünk».

EGYESÜLETI ÉLET.

Tájékoztató. I. A *kérvények* november és december hónapokban küldendők be az Olt. Egyes. Elnökszónya címére IX., Üllői-út 77. szám alá.

A kérvényekhez mellékelni kell a templomi Ieltárt vagy legalább leltárkivonatot, láttamozva a ft. kerületi Esperes úr által.

A fentjelzett időn túl érkező kérvények, mint elkésettek nem vehetők figyelembe.

Hogy a plébániák részesülhessenek a budapesti közp. Oltáregyesület ajándékaiban, szükséges:

1. hogy a plébánián az Oltáregyesület szervezve legyen,
2. hogy az illető plébánia a közp. Oltáregyesülethez tartozzék,
3. hogy a kérvény a fentelírt módon legyen szerkesztve.

II. *Oltáregyesületi vezérkönyvek* kaphatók az egyesület irodájában, IX., Üllői-út 77. sz. alatt magyar, német és tót nyelven, füzve 40 f., kötve 60 fillérért. A pénz előleg vagy utánvétellel küldendő. Fölvételi füzeteket magyar, német és tót nyelven ingyen szállítunk.

Ugyanitt kapható az Oltáregyesület Története à 2 koronáért.

A b. k. oltáregyesületek választmányi gyűlése május 13-án. Igazgató jelenti, hogy Rozsnyó egyhm.-ből a püspöki hivatal által 1179 kor.-t küldtek az O. E.-nek, Hajda Károlyné terjesztő meghalt.

A wiení euch. kongresszus elő-

készítő bizottsága zártkörű ülést tart Budán. A hölgybizottság nyilvános ülése 18-án 11 órakor lesz a kath. kör nagytermében.

A kiállítás megnyitása 18-án d. u. 3 $\frac{1}{2}$ -kor lesz. Ö Fensége Izabella főhercegnőt mélt. Kohl püspök úr fogadja. (A többi a program szerint.)

Megalakult a mindennapi szentéglátogatás társulata, mellyel lassan elérjük a) hogy több templom lesz, b) hogy a templomok ajtóit nyitva tartassanak.

A soproni oltáregyesület 50 éves jubileuma. A kath. kör díszterme szűknek bizonyult május 15-én, amikor dr. Várady L. Árpád győri megyéspüspök jelenlétében ünnepelte a soproni főoltáregyesület fennállásának 50 éves jubileumát. Dr. Zehetbauer Ottó prépost-kanonok igazgató üdvözölte magvas beszédben a megyéspüspököt. Várady L. Árpád dr. ünnepi szózatban vázolta az oltáregyesület célját. Kegyeletes szavakkal emlékezett meg az Urban elhunyt alapítóról, serkentvén a jelenlevőket, hogy lelkes munkájukkal fejlesszék az elődök alkotását. Majd az Oltáriszentségnek az Úr Jézus szentségi jelenlétének apológiáját hallotta az ünnepi közönség a püspök ajkáról.

Dr. Zehetbauer Ottó igazgató ezután az oltáregyesület történetét ismertette.

A díszgyűlés emlékezetes mozzanatát képezte özv. Hauer Fülöpné

ünneplése. Tizennyolc évi elnöknői tevékenysége megérdemelt elismerést kapott a «Pro Ecclesia et Pontifice» pápai rendjel átnyújtásában.

A nap ünnepeit az egyházi szerek megáldása és megtekintése zárta be.

Másnap, Áldozó-csütörtökön, a Szent Mihály plébánia-templomban szentségimádás volt. 1/210 óraker a püspök úr tartott szentbeszédet és nagymisét.

Délután 4 óraker ünnepi vacsernyével ért véget a jubileumi díszgyűlés és kiállítás.

A nyitrai oltáregyesület 1911/12. évi kimutatása. Pezsgő eucharisztikus tevékenységről tanuskodik az a kis füzet, mely a nyitrai oltáregyesület egyévi munkásságát kívánja megörökíteni. Az anyaegylet 2028 rendes, 63 résztvevő és 126 jötevé tagot számlál. Köréje 77 fiókegyesület csoportosul. Bevétele 8307 K. 36 fillérre rúg, mellyel szemben 6148 K 55 fillér kiadás áll. Elnökei: özv. dr. Bangha Istvánné, Simónfly Gyuláné, igazgatója: Szmda Kálmán, esperes-plébános.

IRODALOM.

Jeles könyv. Pedig mondhatnám, kitűnő könyv nsgos. és főt. Romaisz Ferenc báttaszéki c. kanonok-plébános jeles tollával magyarosított másodík kiadású: Toussaint J. P.: «Mentsd meg lelkedet!»

Lelkigyakorlatokra úgy vezetőknek, mint a lelkigyakorlatot végzőknek, papoknak úgy a lelkigyakorlatokra, mint egyéb szent beszédekre, főleg és első-sorban missiókra igen alkalmas könyv. Ötven szent beszéd, melyek mindegyi kéből kettő is kikerül, egy egész évtizedre szolgáltát prédikációs anyagot.

Itt azonban másról szólok még!

Nagyon ajánlom paptársaimnak, terjesszék e rendkívül hasznos könyvet a nép között és intelligens emberek kezébe is juttassák. A tanítóknak és tanítónőknek mindennapi kenyerök legyen, ha vallásos lelki életet akarnak élni. Nem elég sajtótámogatás ám az, ha nem ép egészen szennyes regényt átolvas valaki. Némelyik már azt hiszi, hogy iszonyú áldozatot hozott a jó sajtó oltárára, ha egy ilyen végigolvasott. Igazán jeles könyveket, épületeseket kell olvasni és terjeszteni! És ilyen a «Mentsd meg lelkedet!» című, rendkívül élvezetes, épületes és hasznos könyv. Kapható: nsgos. és főt. Romaisz Ferenc (Báttaszék, Tolnamegye) c. kanonok-plébános úrnál.

* * *

Jézus Szentséges Szívének Országá című imádságos könyv, melyet a hívek használatára dr. Mohl Antal vál. püspök, nagyprépost, a vaskorona-rend lovagja, «Jézus Szentséges Szívének Szentelt Élet» című nagy munkájából Ujlaki István dőri plébános állított össze.

Ez az imádságos könyv alkalmas ajándéku szolgált azoknak a hívek-

nek, akik Jézus Szentséges Szive tiszteletének, a legfölségesebb Oltári-szentség imádásának s a gyakori szent áldozás terjesztésének és gyakorlásának előmozdítói. Evégből ajánljuk bérnálási ajándék gyanánt ezt a 350 oldal terjedelmű, mély tartalmú, fényesen kiállított imakönyvet, annál is inkább, mert azt úgy az egyházmegyei hatóságok, mint a rendi elöljáróságok a legnagyobb elismeréssel fogadták és ajánlják a híveknek pártolásra. Kapható 3, 4, 5, 6 és 9 koronás árban a Szent-Istvan-Társulatnál Budapesten, Kecskeméti-utca 2. sz. és minden könyvkereskedésben, valamint Dörben a kiadónál.

* * *

Az áldások. Vagyis a megszentelt tárgyakkal nyerhető búcsu-kegyelmek magyarázata. Egybeállította: *Pala* Ferenc áldozópap. Kiadja a Rózsafüzérfőosztály Házi Ipar Kalocsán. Ára 24 fillér.

Az egyház a megszentelt tárgyakhoz sokféle búcsukegyelmet köt. Azért adja az egyház a búcsukat, hogy a hívek azokat megbecsüljék, lelki javukra fordítsák. Erre vezet rá a híveket ez a kis füzet, mely tömören és világosan kifejti a megszentelt tárgyakra és a hozzájuk kötött búcsukra vonatkozó tudnivalókat. Elsőben is magáról a búcsú fogalmáról és a búcsuk elnyerésének föltételeiről szól a füzet, majd ismerteti a rózsafüzér történetét s a szent Domonkos-rózsafüzérhez kötött búcsukat (Brigitta-búcsu, hollandiai búcsu). Külön fejezetek szólnak a pápai áldásról, a haladók keresztről, a stációs keresztről s a keresztút végzéséről. Ezt követik praktikus tudnivalók a kegytárgyak anyagáról és alakjáról. Végül az utolsó rész a skapulárékkal és a skapulárépótló érmeikkel foglalkozik. Mindezen dolgoknak rövidre fogott ismertetésével rég érzett hiányt pótol ez az ügyesen összeállított füzet. Hisszük is, hogy mindenfelé nagy örömmel fogadják ezen útmutatót.

Telefon-pósta.

Mária-tisztelő. Hálanyilatkozatokat nem közlünk, mert hiszen megszámlálhatatlanok az Úr Jézus és az ő szent anyjának jótéteményei. A fő, hogy meg legyen a szívben a hála érzete: Isten a rejtekben is lát és megfizet érte.

Eucharisztikus Gyermekszövetség helyi igazgatóihoz. Az «Örökimádás» Gyermekrovata külön lenyomásban is kapható a tagok számára á 4 fillér.

Előfizetők figyelmébe! Kérjük a lakásváltozásokat pontosan bejelenteni, hogy a szétküldésnél rendetlenség ne forduljon elő.

Sch. Sopron. Az eszme kitünő. Meg is valósítom. Egy példány ára 4 fillér lesz. Természetesen rá kell fizetni.

T. K. Kalocsa. Köszönöm. Örömmel várom a beigértet. Ugy is régen élveztük tollát. Üdv!

KIMUTATÁS.

1911. évben befolyt alamizsnák és adományok.

Wohlrath Mária 1 oltárterítő csipke, Bittermann Irén több oltárterítő csipke, Gervay Luiza csipke, Lafranko Jánosné 2 oltárterítő, Stiepek Pálné 1 alba csipke, Karchnyák Anna 1 karing csipke, báró Barkóczyne 7 horgolt oltárterítő csipke, Bodnár Aranka 1 fehér casula himzése, özv. Payr Lajosné 1 fehér casula himzése, Haan Emilia 1 fehér casula himzése, Madaras Józsefné 1 fehér casula himzése, Leinner Mihályné 1 lila casula himzése, Knapp Konstancia 1 fehér casula himzése, Tihanyi Béláné 1 fehér casula himzése, Harrer Gyuláné 1 fehér casula himzése, Légrády Ilona 1 piros casula himzése, Braun Eugénia 1 fehér casula himzése, Erzsike 1 fehér casula himzése, Éberling Józsefné 2 fehér casula himzése, Hergertl Szeréna 1 zöld casula himzése, Karácsonyi Ilona 1 stóla, Bartolus Irén 1 fehér stóla, Holma Mária 1 piros casula himzése, Turósy Anna 2 viola casula himzése, Rózsay Valéria 1 fehér casula himzése, Neidhart Istvánné 1 fehér casula himzése, Blaskovics Ida 1 fehér casula himzése, özv. Payr Lajosné 1 pluviale himzése, Hunkár Dezsőné 1 fehér casula keresztimzése, Balla Lászlóné 1 piros casula himzése, Sommer Ágnes 1 viola casula himzése, Marik Józsefné 1 pluviale himzése, gróf Pongrácz Ferencné 1 fehér casula himzése, Kovács Gizella 1 lila casula himzése, Görgey Teri 1 fehér casula himzése, Pozsár Katalin 1 piros casula himzése, Jánosi Olga 1 fehér casula himzése, Löffler Mariska 1 fehér casula himzése, Stiepek Ilona 1 fehér casula himzése.

A budapesti Közp. Oltáregyesület tagjaitól 1911. év folyamán az Egyházmegyékből begyűlt alamizsnák :

Esztergom főegyházmegyéből ft. Babura László úr által: Alsókorompa 67.82 kor. Tópatak 57.28 kor. Alsóvárad 9.66 kor. Nemesény 195.— kor. Szalka 7 kor. Ludány 65.40 kor. Barstaszár 726.92 kor. Barscseke 174 kor. Moraván 14.— kor. Uny 6.80 kor. Alsópél 14.— kor. Bozók 140.— kor. Pozsonyepérs 14.09 kor. Budajenő 8.— kor. Héreg 17.17 kor. Ipolsyág 77.32 kor. Dunakiliti 21.06 kor. Érsekújvár 400.— kor. Egyházgelle 21.— kor. Szimő 10.18 kor. Egyenesen a központba küldött: Zsigárd 43.84 koronát, Hont-Szete 23.14 koronát, Vámosmikola 40 koronát, Alistál 11.— koronát, Jakabfalva 74.40 koronát, Czece 15.26 koronát, Bajót 18.—, Illésháza 3.10, Bussa 22.72. Ó-Buda 2.50, Budapesti lengyelek 4.80, Pöstyén és Eörvistyé 105, Szentavár 12.—, Misérd 10.—, Barsbese 6, Deménd 17.50, Endrefalva 89.56, Nógrádmárcal 6.80, Ardemóc 27.22, Ebedec 75.— koronát.

Besztercebánya egyházmegyéből ft. dr. Császik István úr által: 900.— kor. Egyenesen a központba küldött Handlova 41.40 koronát.

Veszprém egyházmegyéből ft. Höss József úr által: Aka 55.98 kor. Somogy-sámson 12.16 kor. Tapolca 15.40 kor. Orosztony 50.— kor. Rákai 35.88 kor. Lengyel-toti 23.56 kor. Lókút 10.— kor. Nemesvid 10.60 kor. Nemesdéd 11.— kor. Csesznek

26.16 kor. Páhok 4.— kor. Pápakocási 61.— kor. Dég 10.24 kor. Mezökomárom 3 kor. Kamatok fejében 2.90 kor. — Egyenesen a központba küldött: Balaton-Ederics 18.— koronát, Sümeg 25.38 koronát.

Egri érseki egyházmegyéből ngs. és ft. Debreceni J. kanonok úr által: 2190 korona. Egyenesen a központba küldött: Tiszapüspök 12.26 koronát. Erdőtelek 7.20, Rakamaz 173.50, Gyöngyöshalmaj 14.48, Alkár 9.26, Tarmaméra 19.—, Jászládány 8.64, Kács és Tobolddaróc 12.26, Jászfényszaru 14.44 koronát.

Szombathelyi egyházmegyéből ngs. és ft. dr. Tóth József úr által: Szentsebestyén 32.20 kor. Máriafalva 41.— kor. Sentelek 80.— kor. Kúpfalva 18.94 kor. Lekér 8.88 kor. Cserföld 160.— kor. Felsőőr 7.60 kor. Rábakeresztúr 6.— kor. Városszalónak 17.51 kor. Nagyszentmihály 31.— kor.. Szarvaskend 13.— kor. Kaposi nővérek 2.24 kor. Vízlendva 103.96 kor. Szombathely 40.06 kor. Isztimér 15.— kor. Orbánfalva 15.12 kor. Kisunyom 100.34 kor. Rohonc 36.— kor. Rum 44.— kor. Tárnok 5.— kor. Kukmér 107.78 kor. Páka 6 kor.— Mayerbeck Mihály 2.— kor. Eckert Irma 15.60 kor. Bezerédy Dénesné 8.— kor. Báró Puteáni, dr. Tóth J. és Szabó-család 15.— kor. — Egyenesen a központba küldött: Cseh-mindszent 16.80, Jobbágy 8.—, Kíssitke 23.28, Salomvár 35.—, Sárvár és Péntekfalu 32.70, Németújvár 23.04, Lendvavásárhely 52.32, koronát.

Csanád egyházmegyéből ft. Geiger A. úr által: Szeged alsó központ 36.82 kor. Ószentiván 58.24 kor. Karánsebes 30.84 kor. Mária-Radna 24 kor. Német-Bogsa 2.60 kor. Temesség 30.— kor. Nagybecskerek 71.50 kor. Szenthubert 8.56 Csanádapáca 4.— kor. Németeczernya 7.02 kor. Cziklovabánya 2.— kor. Szapáryliget 8.— kor. Bozovics 69.52 kor. Temes-Gyarmata 89.60 kor. Nagykamrás 15.36 kor. Lippa 23.74 kor. Tamásfalva 14.— kor. Ernőháza 10.— kor. Ujarad 87.92 kor. Kúnágota 26.08 kor. Csermő 16.80 kor. Özv. Némethi Othmárné Buziás 1 kor. Konecsny J. pleb. 4.— kor. — Egyenesen a központba küldött: Battonya 225.52 koronát, Ópécska 6.24, Világos 5.18, Horvátneuzina 8.40, Magyarszentmihály 12.76, Máriaradna 3.12 koronát.

Rozsnyó egyházmegyéből mélt. és ft. S. Balás Lajos püspök úr által: 1282.94 korona. — Egyenesen a központba küldött: Krasznahídvég 30.—, Osgyán 30.—, Várgede 22.—, Balogfala 24.40, Kerekgede 19.40, Kisgömör 10.16 koronát.

Szepes egyházmegyéből ft. dr. Dolyák Pál úr által: A mélt. Püspök úr adománya 50.— kor. Liptónagybobróc 8.— kor. Márkusfalva 20.— kor. Liptótárnóc 9.— korona.

Kassa egyházmegyéből ft. Plent István esp.-plébános úr által: 945.— kor. — Egyenesen a központba küldött: Mezözombor 17.—, Lénártó 5.—, Kende 36.— Felsőolcsvár 12.—, Gálszécs 15.— koronát.

Székesfehérvár egyházmegyéből: Felcsút 18.66 kor.

Pannonhalmi főapátság: Tárkány 9.70 kor. Bárnyos 44.42 kor.

Nagyvárad latin szert. egyházmegyéből: Békés 8.60 kor. Békéscsaba 80.40 kor.

Nyitra egyházmegyéből: Nagydivény 50.— kor.

Pécsi Oltáregyesület adománya 50.— kor.

Vác egyházmegyéből: Tatárszentgyörgy 24.58 kor.

Szatmár egyházmegyéből: Dobóruszka 29.40 kor. Szaniszló 21.58 kor.

Munkács gör. kath. egyházmegyéből: ft. Karczub Endre úr által 200.— kor.

Egyenesen a központba küldött: Mezőzombor 23.40 kor. Nyirábrány 18.— koronát.

Eperjes gör. kath. egyházmegyéből: ft. dr. Rusznyák Miklós úr által: 290.52 kor. Viszló 20.— kor.

Lugos gör. kath. egyházmegyéből ft. Boros J. úr által: Izgár 8.— kor. Varadia 4.— kor. Hittiyás 7.96 kor. Rokovica 11.92 kor. Krivobara 8.— kor. Székás 8.— kor. Illadia 4.— kor. Szerbcsanád 2.— Temesvár 15.58 kor. Viszág 4.— kor. Alsó-Zorlenc 4.— kor. Nagykömlös 6.71 kor. Hisoriás 4.— kor. Gerőc 3.96 kor. Igribesti 4.— kor. Petromány 4.— kor. Szkejus 4.— kor. Dragina 2.— kor. Klopodia 7.09 kor. Budinc 6.— kor. Kernyécsa 11.— kor. Egres 4.— kor. Ohábforgács 2.— kor. Sterecsény 4.— kor. Csukics 8.— kor. Zsittin 4.— kor. Markovec 7.— kor. Sziklás 4.— kor. Bogsabánya 6.— kor. Resicabánya 6.— kor. Rafna 6.— kor. Gerlistye 2.— kor. Parác 8.— kor. Kizdia 4.— kor. Ikloda 2.— kor. Liget 3.— kor. Taszku Jeromos bogsánbányai plébános 4.— kor. Popeszku Miklós rafnai plébános 4.— kor. Pop Viktor gerlistyei plébános 4.— kor. Egyenesen a központba küldött: Szilha 4.— koronát.

A Budapesti Központi Oltáregyesület tagjaitól 1912. január hóban befolyt alamizsnák:

Mertz Erzsébet Budapest 2 k., Haas Erzsébet 1 k., Miszoglád Anna 1 k., Tóth Józsefné 2 k., Niessenberger Irma 4 k., Hengerth Szeréna 4 k., Rothen Alajosné és családja 3 k., Blanár Klára 1 k., Kovács Mária 2 k., Kempf Jakabné 4 k., Fritz Istvánné 4 k., özv. Dapsy Gyuláné, a rozsnói tagoktól 11 k., özv. Balászné, Bolgár Ilona Budapest 2 k., Hellebront Berta 2 k., gróf Chotek Rudolfné 10 k., Nemessányi Gyula 1 k., Joreg Jakab 24 f., Isabella főhercegnő Wien 40 k., Kovács Anna 2 k., Krezmarz Irma 4 k., Horváth József és Józsefné 2 k., Frákan Anna 1 k., Berger Borbála 1 k., Barta Irén 1 k., Vidats Dezsőné 3 k., Takács Mihályné 1 k., Szegedy Maszák Aladárné 10 k., Rubasczuk Angela 1 k., Schober Aranka 1 k., Huszti István 2 k., Bénes Mária 2 k., Prohászka Istvánné 1 k., Szabó Mária 2 k., Tamás Regina 44 f., Biliczki Dezsőné 4 k., Klug Jakabné 1 k., Fehér Antalné 4 k., Szomolozski Luiza 4 k., Weis Berta 24 f., Melzer Mariska 24 f., Zuber Kálmánné budapesti és debreceni tagoktól 34 k., B. Mansdorff-család Kis-Velence 16 k., özv. Okolicsányi Györgyné Kisvarsány 4 k., Posek Borbála Budapest, 1 k., Sebestyén Mária 60 f., Nagy Anna 1 k., Korpecs Anna 1 k., Dér Teréz 1 k., Viszenpart Aloysia 1 k., Lipp Karolina 1 k., gróf Serényi Istvánné 20 k., Pintér Augusztá 1.20 k., Kolbinger Paula 50 f., Ruszkó Anna 1 k., Czajka Anna 2 k., Blundell Nuovics Louise 20 k., herceg Hohenlohe Klodwigné 20 k., örgróf Pallavicini Edéné 20 k., gróf Hadik Béláné 4 k., Sebők Erzsébet 6 k., Horváth Imréné 2 k., Szita Irma 6 k., Pauer Edéné 2 k., Radomszky Mihályné Rákosszentmihály 2 k., özv. gróf Almásy Kálmánné Budapest 50 k., özv. Karsay Mihályné Nagytétény 40 f., Láczy Elekné Sátoralja-Ujhely 2 k., özv. Schützenberger Alajosné 2 k., Herz Anna 1 k., Barcsi József 2 k., özv. Mariel Lajosné 1 k., Schnierer Josepha 2 k., Gazder Józsefné 1 k., Onmacht Anna 2 k., Csölle Cecília 2 k., Ékesi Mátyásné Szobránc 2 k., Hausler Márton Budapest 4 k., Kvassay Jenőné 10 k., Szombathelyi Györgyné 4 k., Klement Jánosné 3 k., özv. Laub Jánosné terjesztő gyűjtése: dr. Botzenhandt Jánosné 6 k., Flory Józsefné 2 k., özv. Haszmann Józsefné 2 k., özv. Seegen Józsefné 2 k., összesen 12 k.

(Folytatjuk.)

ÖRÖKIMÁDÁS IMAKÖNY

Megkérelés.

Isteni Üdvözítőm, ki jelen vagy a legméltóságosabb Oltáriszentségben, legmélyebb alázattal s hálás szeretettel imádlak; mily kimondhatatlan nagy a te irgalmad s mily mély Szived szeretete irántunk, kicsinyhitű gyermekeid iránt.

Szeretett Üdvözítőm, lelkem örvendez a mai ünnepen, melyen a katolikus Egyház egész fényét és pompáját kifejti, hogy neked, dicsőséges Királyának, hálás hódolatát bemutassa.

Diadalmenetben járod ma be a városok és falvak utcáit; a templom csarnokai szűkek az ünneplő sokaság befogadására, amely megalázódva beismeri, hogy léged eléggé s méltóképen sohasem dicsérhet.

A hívő lelkek örömeinek zengő karához csatlakozik az én hálás szívem is és azt óhajtom, bár az egész világon, napkelettől napnyugatig mindenütt csak ez hangzanék:

Végnélkül dicsértessék és imádtassék

A legméltóságosabb Oltáriszentség!

Walser-Varga Örökimádás imakönyvéből.

